Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 02.03.1967, sp. zn. 9 Tz 69/66, ECLI:CZ:NS:1967:9.TZ.69.1966.1

Číslo: 52/1967

Právní věta: Skutočnosť, že sa obvinený riadne stará o početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná, môže byť považovaná za mimoriadne pomery páchatela. Ak sú splnené pritom aj ďalšie podmienky uvedené v ustanovení § 40 odst. 1 tr. zák., je možné znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestným zákonom stanovenej.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 02.03.1967

Spisová značka: 9 Tz 69/66

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 40 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52/1967 sb. rozh.

Skutočnosť, že sa obvinený riadne stará o početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná, môže byť považovaná za mimoriadne pomery páchateľa. Ak sú splnené pritom aj ďalšie podmienky uvedené v ustanovení § 40 odst. 1 tr. zák., je možné znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestným zákonom stanovenej.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 2. 3. 1967 – 9 Tz 69/66.)

Rozsudkom Okresného súdu v Ž. sp. zn. 2 T 21/65 zo dňa 21. 6. 1965 boli obvinení A, B a C uznaní vinnými trestným činom ruvačky podľa § 225 odst. 1 tr. zák., obvinený B okrem toho tiež pokusom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák. a obvinený A tiež trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 tr. zák. Boli za to odsúdení: obvinený A na úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne, obvinený B na úhrnný trest odňatia slobody na 2 roky nepodmienečne a obvinený C na trest odňatia slobody na 4 mesiace, ktorého výkon bol odložený podmienečne na skúšobnú dobu jedného roka.

Odvolanie obvineného B Krajský súd v B. B. zamietol.

Na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu zrušil najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu, aj rozsudok okresného súdu vo výroku o treste u obvineného B a tomuto obvinenému uložil podľa § 222 odst. 1 tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. za použitia § 40 odst. 1 tr. zák. nový úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka nepodmienečne.

Z odôvodnenia:

Podľa skutkových zistení rozsudku okresného súdu obvinení sa 11. 11. 1964 v miestnom hostinci vo V. po predchádzajúcej hádke medzi sebou pobili a pri tejto bitke obvinený B spôsobil obvinenému A britvou reznú ranu na krku 10 cm dlhú a dve drobné rezné rany na pravom ramene, ktorých liečenie a s tým spojená pracovní neschopnosť trvali 10 dní, zatiaľ čo obvinený A uderil stoličkou po hlave obvineného B a spôsobil mu tržnú ranu na hlave s krvnou podliatinou, čo si vyžiadalo liečenie s pracovnou neschopnosťou po dobu 10 dní.

Tento rozsudok, pokiaľ sa týka obvinených B a C, stal sa právoplatným v konaní na súde prvého stupňa.

Odvolanie obvineného B Krajský súd v B. B. rozhodnutím z 15. 10. 1965 sp. zn. 3 To 353/65 zamietol.

Najvyšší súd preskúmal v rozsahu ustanovenia) 267 odst. 2 tr. por. správnosť výrokov, ktoré sa týkajú obvineného B, ako i konanie, ktoré tejto časti rozhodnutia predchádzalo a zhľadal, že bol porušený zákon.

Skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa konania obvinených, rovnako aj správne zhodnotenie viny obvinených odpovedá zisteným skutočnostiam i zákonu.

Okresný súd však pochybil pri výmere trestu obvinenému B. Okresný súd zistil, že obvinený pochádza z robotníckej rodiny, bol už trestaný, že však ináč v bydlisku i na pracovisku má dobrú povesť a rodinný život usporiadaný. K tomu je nutné dodať, že obvinený je poslancom MNV a svoje povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie plní veľmi dobre. Obvinený spáchal čin nebezpečným zpôsobom za použitia nebezpečnej zbrane, pričom len náhodou nedošlo k vážnejšiemu následku. naproti tomu bolo treba prihliadnúť i k tomu, že obvinený bol k činu vyprovokovaný konaním spoluobvineného A, ktorý v podnapilom stave bezdôvodne napadol obvineného, čím miera zavinenia obvineného je znižovaná. Pri uvážení všetkých okolností rozhodných pre stanovenie trestu v zmysle § 31 odst. 1 tr. zák. by teda trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici trestnej sadzby bol trestom primeraným. Okresný súd si však nevšimol, že obvinený má sedem detí vo veku od dvoch do pätnástich rokov, o ktoré sa riadne stará a ktoré sú výživou celkom odkázané na obvineného. Táto skutočnosť je tak významná, že predstavuje mimoriadne pomery obvineného v zmysle § 40 odst. 1 tr. zák. keďže vzhľadom na osobu obvineného, zvlášť k jeho doterajšiemu riadnemu spôsobu života a vzhľadom na okolnosti prípadu je odôvodnený záver, že účelu trestu je možné u obvineného dosiahnúť trestom kratším, ako je trest uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, mal byť trest vymeraný za použitia § 40 odst. 1 tr. zák. pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Krajský súd síce konštatoval, že obvinený sa stará o sedem detí, avšak nevyvodil z tejto skutočnosti žiadne závery z hľadiska ustanovenia § 40 odst. 1 tr. zák. okresný i krajský súd teda tým, že pri výmere trestu obvinenému B nepoužili ustanovenia § 40 odst. 1 tr. zák., porušili zákon v tomto ustanovení v neprospech obvineného. Trest uložený obvinenému B je v dôsledku toho, že nebol vymeraný pod dolnou hranicou trestnej sadzby, i keď pre to boli splnené zákonné podmienky, v zrejmom nepomere k pomerom obvineného a v zrejmom rozpore s účelom trestu (§ 266 odst. 2 tr. por.).

Bolo preto vadné rozhodnutie krajského súdu zrušené v celom rozsahu. Rozsudok okresného súdu bol potom zrušený len vo výroku o treste u obvineného B a tomuto obvinenému bol za trestné činy, ktorými bol týmto rozsudkom uznaný vinný, uložený podľa § 222 odst. 1 tr. zák. s použitím § 35 odst.

1 a § 40 odst. 1 tr. zák. nový úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka nepodmienečne. K tomuto druhu trestu a jeho výmere dospel Najvyšší súd po prihliadnutí na všetky zhora uvedené okolnosti.